

צחוק
מטורף!
מטורף!!
מטורף!!!

LOS CINCO BRUTOS

חמשת

הפרצינים

אמני הפארודיה האיטלקיים
כוכב הזמר והצחוק המטורף
ישר מלאס-ווגאס — לישראל
וכן קלוד קיפניס
טריו דה סנטה קרוז
ותזמורת כליף

טלפון
82171

השי האישי

הקלטת תקליט של קולך

ברמצוה, שירי ילדים, נאומים (גם מסרטים שלך).

שרות תיקונים עם חלקים מקוריים

Grundig, Uher, Telefunken, Philips

ותוצרת אמריקאית

סרטיהקלטה חדשים: 600 רגל — 11 ל"י; 1200 רגל 17.50 ל"י

בכמויות מוגבלות

שרות ישראלי להקלטה

תל-אביב, רחוב אידלסון 4, טלפון 56433

ריטה מורנו ב"סיפור הפרברים"
מרחבים לתנועה ולצליל

קולנוע

סרטים

גראסי'ן ועד דאסי'ן

פדרה (הודו, תל-אביב: יוון — איטליה)
היא טרגדיה בעלת יוק. לפני 300 שנה
לערך, עשה שואן ראסין הצרפתי נטל את
הנושא מתוך טרגדיה יחנית (היפוליטוס) של
אוריפידיס, והלבישו בלבוש חדש, עוררה
יצירתו סערת רוחות כללית. היא הוגדרה
או על ידי רבים כנאטיביסטית בצורה
קיצונית.

גם כיום קיום יחסי אהבה ומין בין
אשה לבין בנו של בעלה אינו עשוי להר-
אות כעולה בקנה אחד עם דרישות המוסר.
אלא ששוב אין בעלילה כזו בלבד כדי
לוצעזעזע איש. ביחוד לא בלבד המודרני
ובאינטרפרטציה שנתן לה הבמאי היהודי
אמריקאי-צרפתי יונו — ז'ול דאסי'ן.

טרגדיה שחלבה לאיבוד, פדרה
של דאסי'ן היא טרגדיה, המתרחשת ביוון
של שנות ה-60. פדרה (מלינה מרקורי) היא
אשה השניה של אל אוניות (ראף ואלונה),
השקוע בעסקי המספנות שלו, מבלה את
חיוו כטיטות בין בירות העולם. כאשר הוא
שולח את פדרה ללונדון, כדי לשכנע את
בנו מאשהו הראשונה (אנתוני פרקינס)
לבוא ליוון, נלכדים השניים בתשוקות, מגז-
לים את העדרו של הבעל-האב כדי לבלות
שבוע אהבה סוער.

בעוד שהבן נאכל ברגשי האשמה שלו
ומסרב להמשיך ביחסים עם אמו החורגת,
ממשיכה התשוקה לרוחף את פדרה למעשים
שמעבר לגבולות ההגיון, לקנאה התומית
ולטירוף — המביא בסופו של דבר כליה
על האוהבה, על עצמה ועל מפעלו של בעלה.
תחת להתפתח בצעדים עקביים ובלתי
נגזעים אל הסוף הארמאי, אובדת הטרא-
גדיה של דאסי'ן אישם בקו פאריס —
לונדון — אתונה. העובדה שהטרגדיה נרק-
מת בחברה של מיליארדרים, החיים במוש-
גים בלתי נתפסים של זמן, מקום וכסף,
מרחיקה את העלילה הרחק מתחום השתת-
פיותו של הצופה.

אולם הכישלון הגדול ביותר כמון בהר-
כב השחקנים. ואלונה, מרקורי ופרקינס,
הם שלושה שחקנים בעלי רקע שונה, מנט-
ליות אחרת ותפיסת משחק אחרת. לכל
אורך הסרט הם אינם מוצאים מישור משו-
תף. כתוצאה מכך נשארת מלינה מרקורי
קפואה וכפויה גם כשהיא זועקת, ראף
ואלונה נראה כאיש עסקים אמריקאי אפילו
ברגעי השיא של הטרגדיה ואילו אנתוני
פרקינס ממשיך בפשטות את אהבתו לאיני-
גריד כרגמן בהאם את אוהבת את ברהמס.

שיא הבידור הקולנועי

סיפור הפרברים (פאר, תל-אביב;
ארצות-הברית) הוא סימפוזיה קולנועית
רבת עוצמה, בה מתמוגים צליל, צבע,
צורה, תנועה ותוכן לשלמות אמנותית
כמעט נדירה.

המוזיקה של ליאונרד ברנשטיין, טיפן
זוניהיים וג'רום רובינס אודות אהבתם ה-
בלתי אפשרית של צעיר אמריקאי ממוצא
פולני לצעירה פורטוריקאית בפרבר גיו-
יורקי, הפך בביומס הקולנועי של רוברט

וייו וג'רום רובינס ליצירת שיא בתולדות
סרטי הבידור. גם לאלה שספגו את החוויה
הראשונית בגירסה הבימתית שלה, מצפה
שפע של חרות אסתטיות ורגשיות חד-
שות, הנובע בעיקר מהענקת מרחבים לכל
אחד מהיסודות מהם מורכבת היצירה.
המרחב אינו מתבטא רק בצילומים האו-
טנטיים של הווסט סייד, או באפשרויות
ההמחשה של קרבות הרחוב בין שתי הכנו-
פיות היריבות, זו של הלבנים וזו של
הפרטוריקאים. הצליל הסטראופוני מעניק
ממדים חדשים למוסיקה של המחזה.
הצופה הישראלי ודאי ישמח לזהות פה
ושם שחקנים שהופיעו בגירסה הבימתית
שהועלתה בישראל, אולם את ההצגה גוני-
בים דחאק שני שחקני המישנה: ג'ורג' צ'א-
קיריס בתפקיד ברנארד, וריטה מורנו כאי-
ניטה. הם, אולי, הגורמים העיקריים לכך
שאהדת הקהל נתונה מלכתחילה לצד ה-
פורטוריקאי. נטלי חד וריצ'ארד ביימר, ב-
תפקידים הראשיים, נופלים מהם בהרבה
מבחינת עיצוב הטיפוסים וכושר ההבעה ב-
מישחק, שירה ותנועה.

עשרת האוסקרים, בהם זכה הסרט, מה-
חיים, במיקרה זה, ציון מוצדק לרמתו
האומנותית והבידורית.

זל ותפל

עולם הנשים בלינה (חן, תל-אביב;
איטליה) הוא עולם מסוכן מאוד, ביהוד
לבריאות העיניים. לצופה נדמה לעיתים
קרובות, שלפחות מבחינת איכות הקרנתו,
שייך סרט זה לתקופת הבראשית של
הקולנוע. תמונתיו כה חסרות חדות זה-
נקודות מהן מורכב כל צילום הן כה
בולטות ודוקרות עיניים, עד שיש צורך
להזעיק את משרד הבריאות.
מי שמוכן לאמץ את עיניו עד הסוף
עלול לחזות בחיקוי עלוב של סידרת סרטי
הבידור לילות העולם. באמצעים דלים, ב-
צילום חובבני וללא כל קשר הגיוני, מוצג
גים כאן קטעי בידור ממועדוני לילה זולים
בכמה מערי העולם. אם הקהל מוכן להסי-
תפק רק בהתחמקות שקטה באמצע, מגיע
לו ללא ספק ציון לשבח על סובלנות ו-
אורך רוח.

חדריך

אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי-
הארץ, אשר העולם הזה ממליץ לראותם:

שבועת הסאמוראים

(תל-אביב) — סרט מופלא של גאון ה-
קולנוע היפאני, אקירה קורוסאווה. אידות
שבעה אנשי חרב-להשכיר, המגינים על
איכרים עניים מפני שודדים ואידות ההתנג-
שות הנצחית בין אנשי חרב לאנשי את.

עץ או פלשתיין

(בן-יהודה, תל-
אביב; חן, ירושלים, מאי, חיפה) — מצעד

יומני הזמנים שהיו, מהימים שדיונונו רכב
על סוס, שמעון רוזי תלה את עצמו על
עץ, מליקה עמד בסער וחנה מרון שרה
על שרוכי נעליים. מבט-לאחור-בצורה, ב-
לחי קרינות של חיים חפר ומוסיקה-מצו-
ינית, בעיבוד יצחק גרציאני.

סיפור הפרברים

(פאר, תל-אביב)

— ראה לעיל.

נהדר ללא שם

(תל-אביב, תל-אביב)

— סרט תעודה מרהיב ומרתק, על מסעה

של מילחמה הולנדית אל צידי הגולגולות

שבגיניאה החדשה.